

Rækkevidde. Men jeg føjede til der, hvor det ærede Medlem slap: „Men jeg er dog tilbøjelig til at tro, at hvis man holder den Linie, som jeg her har antydnet, saa vil Udgifterne ved denne Lov ikke blive større, end at de kan bestrides.“ Jeg vil gerne slutte med at sige til det ærede Medlem Hr. Vesterager, at det skulde glæde mig overordentlig, hvis han ved alle Sagers Behandling her i Tinget altid havde for Øje, hvor Pengene skal komme fra. Naar vi f. Eks. forhandler om Militærspørgsmaalet, hører man aldrig Betæneligheder fra det ærede Medlem, saa siger man: Det, der skal til, skal til, saa kommer man ikke med det andet. Ogsaa overfor det Spørgsmaal kunde det vist være nødvendigt for det ærede Medlem nøje at overveje, hvor Pengene skal komme fra.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg har Grund til at takke det ærede Medlem Hr. Kragh for en Del af de Udtalelser, han i Dag fremførte, thi de lader mig tro, at der er Mulighed for paa adskillige Punkter, hvorom der har været forhandlet her, at naa til en enig Opfattelse. Maa jeg derefter først gøre den Bemærkning til det ærede Medlem, at det er vel rigtigt, at den samlede Udgift, saaledes som Statsbudgettet er forelagt for 1925—26, kan siges at være 72 Mill. Kr. som Udgift i Henhold til Aldersrenteloven, men jeg har allerede gjort opmærksom paa, hvad jeg ogsaa synes, det ærede Medlem burde anerkende og ikke lade ude af Betragtning, at de 41 Mill. Kr., der er opført, er en særdeles rigelig Sum. Det er ikke blot min, men Ministeriets Opfattelse, at vi har budgetteret meget rigeligt. Og endelig er Forholdet jo ogsaa dette, at de 1½ Mill. Kr., der foruden de 41 Mill. Kr. staaar paa Statsbudgettet, dog kun er en foreløbig Udgift. Denne Udgift paa 1½ Mill. Kr. falder, som det ærede Medlem ved, først i 3 Aar, derefter gaar den ned til 1 Mill. Kr. i 2 Aar, hvorefter denne særlige Udgift helt bortfalder. Men jeg er selvfølgelig paa det rene med, at man, saa længe denne Overgangsperiode varer, maa regne ogsaa med denne Udgift.

Det ærede Medlem Hr. Kragh kunde fortsat ikke glemme, at vi i Agitationen havde været noget haarde ved Venstre,

at det i alt Fald var gaaet ud over Venstre, og han føjede til sine Bemærkninger herom dette, at naar Vælgerne efterhaanden fik Øjnene opladt og kom til at se, hvorledes Forholdet virkelig laa, vilde Agitationen give sig et andet Udslag, saa vilde Venstre igen faa en Tilgang af Vælgere, og det vilde naturligvis komme til at gaa ud over os Socialdemokrater. Det er jo alle Partiers Haab at vinde fra hinanden, og jeg skal ikke paa nogen som helst Maade gaa videre ind paa denne Drøftelse, der her er aabnet af det ærede Medlem Hr. Kragh. Jeg vil kun sige, som ogsaa min ærede Partifælle det ærede Medlem Hr. Holger Larsen sagde i Gaar, at Socialdemokratiet har ikke haft noget tvetydigt Standpunkt overfor Aldersrenteforslaget. Vi har erkendt, at der i dette Forslag var indlagt et nyt Princip, som var godt, men vi har altid baade her paa Rigsdagen under Sagens Behandling og senere aabent udtalt, at efter at vi havde maattet erkende, at dette gode Princip var indført i Forslaget, maatte vi ogsaa pege paa, at dette havde visse uheldige Sider, og at Princippet ikke var udført paa rigtig Maade.

Vi har navnlig gjort opmærksom paa, at en hel Del Mennesker vilde faa en Nedgang i den Understøttelse, de hidtil har faaet, idet deres hidtidige Alderdomsunderstøttelse vilde gaa nedad i en 5-aarig Periode, saafremt denne Understøttelse var højere end de Aldersrentesatser, der var indført i Loven. Forholdet er dette, at en hel Del gamle Mennesker faktisk har faaet deres Alderdomsunderstøttelse forringet i Henhold til den nye Lov og fortsat vil faa mindre og mindre i Alderdomsunderstøttelse, indtil den 5-aarige Periode er udløbet. Vi har endvidere peget paa, at Satserne var for smaa for en hel Del Menneskers Vedkommende, og at det var aldeles umuligt for dem at klare sig med disse Satser. Og det er jo ikke blot Socialdemokratiet, der har gjort opmærksom paa dette, ogsaa Mænd tilhørende Venstre har, som det ærede Medlem Hr. Holdgaard meget rigtigt bemærkede, peget paa, at det var utænkeligt, at Folk kunde leve af de Penge, som her blev dem tilbudt efter Loven; naar man tog det frie Skøn bort — og det har man jo taget ved Loven for disse Folks